

Elää tumman metsän varjoissa, kuoleman kamala haltija. Meni jokaselt' ohikulkijalt sielu tai pää, jää varmasti mietityttään tarina tää. Mustat savuverhot vartalon peittää, ne harhaan johtaa ja näköäs heittää. Tummat hiukset ja mystiset silmät, joiden katse tappoi jokaisen. Kannattaa uskoa legendaan tähän, niin elät ainakin vielä vähän. Musta usvaverho peitti kalpeat kasvoni kävellessäni pitkin olematonta polkua. Silmäänpistävät vihreät hiukseni hämmensivät jokaista naamallista puuta. Niiden suupielistä valui jokin mustaa, veikkaisin vereksi. Kaikki tässä metsässä oli mustaa tai harmaata. Valkeaa, ilon symbolia ei ollut. Kuihtunut ruoho ratisi mustiksi muuttuneiden lenkkarinpohjien alla. Olin saapunut tapaamaan Shadwiaa. Kohtaamatta kuoloa, pelastaisin koko maan. Olisin sankari. Ennen niin huomaamaton Thomas Winston Breedley olisi maankuulu. Poika joka pelasti maan. Minusta tulisi yhtä kuuluisa kuin Harry Potterista, tunnet hänet varmaan paremmin poikana joka elää. Tiedänulkoisesti, että hän on satua, mutta sisäisesti uskon jokaiseen kentauriin, keijuun ja haltijaan, jos Shadwiakin on olemassa. Tiedän hänestä kaiken, joten uskon voivani puhua hänelle järkeä. Shadwia on hirveä haltijatar, joka onkylä ollut joskus hyväkin. Haluat siis kuulla koko legendan? Shadwia oli oikealta nimeltään Shawley. Hänellä oli Holly- niminen sisar. He olivat prinsessoja, ja toistensa parhaat kaverit. Kunnes he riitaantuivat, kukaan ei tiedä miksi. Huono ilmapiiri levisi koko valtakuntaan. Shawley lähti valtakunnasta vanhempana prinsessana kun oli viidentoista. Holly olisi halunnut sopia riidan, mutta Shawley ei suostunut siihen. Hän muutti metsän synkäksi vain olemassaolollaan ja alkoi levittää sitä koko valtakuntaan. Se on ollut synkkä jo vuosia. Teen tästä lopun! Holly tunnetaan nykyään nimellä Holy, hän on rauhan haltija. Jotta jonkinlainen sopu säilyisi. Hän on ollut sairas jo vuosia, eikä yksikään lääkäri ollut häntä voinut parantaa. Nyt minä puhuisin Shawleylle järkeä. Siristin silmiäni. Siinä hän istui käkkyrällä puulla suoraan edessäni. Tunsin kuinka virheet hiukseni alkoivat hiljattain harmahtaa, punainen hupparini muuttua mustaksi. Kaksi puuta taipuivat päälleni aikeissa syödä minut. - Seis! Antakaa herralle aikaa, Shadwia sanoi ja teki rauhoittelevan eleen käsillään. Tuon mustat silmät mulkaisivat minua puheenvuoron antamisen merkiksi. - Shawley, olet mennyt liian pitkälle! Pilannut kaikkien elämän ja nuorten koulunkäynnin! Poistanut kaiken hauskan! huudahdan kyynel silmäkulmassani. - Voi kuinka liikuttavaa, Shadwia sanoo ja esittää pyyhkivänsä kyyneliä. - Ajattele niitä hetkiä mitä te koitte Hollyn kanssa! Kun valtakunta oli mukava kaikille! sanon ja huokaisten. - Mitä riitanne koski? kysyn lopulta. Shadwian silmäkulmassa näkyy oikea kyynel. Hän puree hampaitaan yhteen. Musta huulipuna vääntyy johonkin surullisen ja vihaisen välimaastoon. - Riittää! Shadwia sanoi ja nousi tuolistaan. Hän nosti terävän kyntensä kurkulleni. - Kumpi on äidille rakkaampi... hän vastasi huokaisten. - Voit lopettaa tämän! Sopia hänen kanssaan, te olette tasa-arvoisia, ehdotan iloisena. Yht'äkkiä tunsin jonkin terävän uppoavan lihaani. Shadwian kynnen. Näin oman kehoni, maassa makaamassa. Shadwia oli tappanut minut. Olin kuollut. Leijuin hitaasti ylöspäin vuodattaen näkymättömiä kyyneliä. - Miksi olinkaan uhkarohkea... Ken uhmaan käy ei enää palaa, Shadwia miettii tätä aina salaa. "Elä mulle käy, loitsuni on paha. Tää on mun elämäni, loputon." Loppui elämä nuorella lyhyeen, on hällä käyntikortti taivaaseen. Hän yritti vain apua maalleen antaa, liian suurta taakkaa kantaa. Thomas, sinut muistamme aina. Se valtakunta ankee oli ikuisesti, niin pieni ettet kartalla nää. Hollykin sairauteensa kuoli, on synkkä loppu tää. Kiitos että yritit sä meidät pelastaa, huonoin tuotoksin.